

Sygn. akt IV Ca 1708/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Iwona Wróblewska-Pokora

Sędzia SO Małgorzata Truskolaska-Żuczek (spr.)

Sędzia SR (del.) Julita Wyrębiak-Romero

Protokolant - protokolant sądowy – stażysta Katarzyna Kowal

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 6 sierpnia 2014 r., sygn. akt II C 298/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1. zasądza od M. W. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 11.179 (jedenaście tysięcy sto siedemdziesiąt dziewięć) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2013 r. do dnia zapłaty od kwoty 11.041 zł 70 gr (jedenaście tysięcy czterdzieści jeden złotych siedemdziesiąt groszy), a w punkcie 2. zasądza od M. W. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 2.540 (dwa tysiące pięćset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. zasądza od M. W. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. kwotę 1.759 (tysiąc siedemset pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Małgorzata Truskolaska-Żuczek Iwona Wróblewska-Pokora Julita Wyrębiak-Romero

Sygn. akt IV Ca 1708/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy oddalił powództwo B. (...) Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. skierowane przeciwko M. W. o zapłatę kwoty 11.179 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z twierdzeniami powoda, pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę pożyczki. Wierzytelność powstała wobec nieregulowania przez pozwaną zaległości wynikających z tej umowy.

Sąd ustalił, że w dniu 26 kwietnia 2011 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W., a powodem została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności. W załączniku do umowy podpisanym przez E. G. wskazano M. W. i stan zadłużenia – kwotę 9.529,98 zł. W tym zakresie stan faktyczny był bezsporny. Sąd na mocy art. 233 § 1 kpc odmówił mocy dowodowej umowie kredytu gotówkowego wskazując, że jest to niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy, która nie może stanowić dowodu w sprawie. Sąd uznał, że nie jest to nawet dokument prywatny, ponieważ nie został opatrzony jakimkolwiek podpisem. Ponadto dołączony do umowy sprzedaży wierzytelności załącznik nie dowodzi nabycia jakichkolwiek roszczeń w stosunku do pozwanej. Nie może stanowić dowodu istnienia, ani wysokości dochodzonej wierzytelności, nie wykazano bowiem, że osoba podpisująca ten załącznik była osobą uprawnioną do wystawiania tego typu dokumentów. Ponadto sam dokument nie odnosi się do żadnej konkretnej umowy łączącej poprzedniego wierzyciela z M. W..

Sąd Rejonowy przytoczył treść art. 6 kc, art. 232 kpc, art. 3 kpc i art. 227 kpc i wskazał, że powództwo podlegało oddaleniu, jako nieudowodnione.

Sąd przytoczył treść art. 509 § 1 kc i uznał, że powód nie wykazał, iż nabył wierzytelność przeciwko pozwanej w drodze cesji wierzytelności. Przede wszystkim nie została przedstawiona umowa przelewu wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu, z której wynikałby fakt zbycia wierzytelności M. W.. Załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności nie może stanowić dowodu na istnienie przedmiotowej wierzytelności. Ponadto powód powoływał się na niewykonanie zobowiązania przez pozwaną, nie udowodnił jednak, że zobowiązanie będące podstawą prawną świadczenia pozwanej rzeczywiście istniało. Pełnomocnik powoda przedłożył jedynie kserokopię umowy kredytu gotówkowego, która nie może być dowodem zawarcia takiej umowy. Tym samym powód nie udowodnił, że pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała wierzytelność w stosunku do pozwanej.

Sąd mając na uwadze treść art. 339 § 1 i § 2 kpc uznał, że twierdzenia powoda nie mogły zostać poczytane za udowodnione. Sąd powziął wątpliwości co do przytoczonych przez powoda okoliczności faktycznych, ponieważ powód nie wykazał kiedy, w jakiej wysokości i na jakiej podstawie powstawały należności, których suma stanowiła kwotę roszczenia głównego.

W złożonej apelacji powód zaskarżył wyrok w całości wnosząc o jego zmianę poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za I i II instancję, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z pozostawieniem temu Sądowi orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje.

Zarzucił: sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego - poprzez bezpodstawne przyjęcie przez Sąd I instancji, że powód nie udowodnił legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia, mimo że w dokumentacji sprawy znajdują się zarówno wyciąg z umowy cesji, jak i wyciąg z załącznika do tej umowy zawierający dane nabytej wierzytelności, umowa zawarta przez pozwaną z poprzednim wierzycielem, Bankowy Tytuł Egzekucyjny, wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, korespondencja poprzedniego wierzyciela z Bankiem, jak i wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda; naruszenie art. 65 kc w zw. z art. 509 kc - poprzez ich błędną wykładnię prowadzącą do uznania umowy cesji za nieskuteczną, podczas gdy powód przedłożył do akt sprawy potwierdzoną za zgodność z oryginałem umowę cesji wierzytelności zawierającą wszelkie elementy przedmiotowo oraz podmiotowo istotne, by uznać cesję za skuteczną; naruszenie art. 511 kc - poprzez błędne przyjęcie, że nie został spełniony wymóg stwierdzenia przelewu wierzytelności pismem, mimo przedłożenia przez powoda do akt sprawy

umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika do umowy cesji oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda; naruszenie art. 233 kpc - poprzez wyjście poza zasadę swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda, umowa cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika do umowy cesji nie stanowią dowodu nabycia wierzytelności w określonej wysokości mimo, iż okoliczność ta wynika wprost z przedmiotowych dokumentów; naruszenie art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc - polegające na błędnym uznaniu przez Sąd, że strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń oraz wniosków, z których wywodzi skutki prawne; naruszenie art. 328 § 2 kpc - poprzez całkowite pominięcie przy swej ocenie przedłożonych przez powoda dowodów w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego, dokumentacji kredytowej, wniosku o wszczęcie egzekucji; naruszenie art. 217 § 1 kpc w zw. z art. 227 kpc - poprzez całkowite pominięcie wniosku w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania klauzulowego prowadzonego przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie (sygn. akt II Co 3291/10), w szczególności o przeprowadzenie dowodu z umowy na okoliczność zawarcia umowy przez pozwaną z poprzednim wierzycielem, treści zobowiązania zaciągniętego przez pozwaną, istnienia zadłużenia z uwzględnieniem wysokości poszczególnych jego składowych oraz zasad ich naliczania; naruszenie art. 230 kpc - polegające na jego niezastosowaniu i uznaniu okoliczności istnienia oraz wysokości zadłużenia pozwanej za nieudowodnione, podczas gdy pozwana na żadnym etapie postępowania powyższego nie zakwestionowała, co kwalifikowało uznanie przez Sąd faktu zarówno istnienia, jak i wysokości zadłużenia za przyznany; nierozpoznanie istoty sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, powód wykazał zarówno istnienie zobowiązania, z którego wynika wierzytelność dochodzona w niniejszej sprawie, jak i przejście wierzytelności na jego rzecz.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że istotnie do akt niniejszej sprawy powód dołączył jedynie niepoświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika umowę kredytu gotówkowego z dnia 24 września 2008 r., którą pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. Jednocześnie jednak powód w piśmie z dnia 21 marca 2014 r. wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania klauzulowego prowadzonego przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie o sygn. akt II Co 3291/10, w szczególności o przeprowadzenie dowodu z Umowy na okoliczność zawarcia Umowy przez pozwaną z poprzednim wierzycielem, treści zobowiązania zaciągniętego przez pozwaną oraz istnienia zadłużenia z uwzględnieniem poszczególnych jego składowych oraz zasad ich naliczania (k. 18).

W aktach w/w sprawy istotnie znajduje się oryginał umowy kredytu gotówkowego, którą pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. Wynika z niej, że Bank udzielił kredytobiorcy (pозwanej) kredytu gotówkowego w kwocie 6.554,80 zł. W umowie pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu wraz z odsetkami i opłatą za obsługę kredytową w 72 ratach do 24-go dnia każdego kolejnego miesiąca począwszy od dnia 24 października 2008 r. Ustalono, że wysokość raty wynosi 164,46 zł każda. Ostateczny termin spłaty przypadał na dzień 24 września 2014 r. W ogólnych warunkach Umowy kredytu gotówkowego wskazano, że niespłacenie raty kredytu i odsetek w ustalonym terminie powoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki w wysokości 4- krotności obowiązującej stopy lombardowej NBP (par. 4).

Zdaniem Sądu Okręgowego powód udowodnił ponadto, że nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 26 kwietnia 2011 r. z (...) Bankiem S.A. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z w/w umowy kredytu gotówkowego. Powód - oprócz poświadczonego za zgodność z oryginałem wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności oraz załącznika do tej umowy (z którego wynika, że zadłużenie pozwanej na dzień 31 maja 2011 r. wynosiło łącznie 9.529,98 zł, w tym roszczenie główne – 6.554,80 zł) - przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego na dzień 06 maja 2013 r. podpisany przez pełnomocnika powoda (k. 39-40). W wyciągu tym wskazano m. in., że dotyczy on wierzytelności z umowy kredytu ratalnego z dnia 24 września 2008 r. zawartej przez M.

W.. Wskazano także, że kwota wymagalnej należności wynosi 11.178,20 zł, wysokość kapitału – 6.554,80 zł, odsetek – 4.283,65 zł i kosztów – 339,75 zł.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie ma wprawdzie mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym – o czym wprost stanowi art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (patrz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r., sygn. akt P 1/10), stanowi jednak dokument prywatny, którego treść sąd – orzekając w ramach swobodnej oceny dowodów – może uznać za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. Innymi słowy - Sąd może na zasadach ogólnych przyznać wiarygodność treści dokumentu prywatnego i włączyć tak dokonane ustalenia faktyczne do podstawy wyrokowania.

Przyjąć należy zatem, że dane ujawnione w księgach rachunkowych funduszu oraz w wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia – np. cesji wierzytelności – co ma miejsce w niniejszej sprawie. Dokument ten potwierdza zatem fakt, że doszło do cesji wierzytelności. Jednocześnie powód przedłożył całość dokumentacji związanej z umową zawartą przez pozwaną z (...) Bankiem S.A. (kserokopię umowy kredytu gotówkowego oraz ogólne warunki umowy zawartej przez pozwaną, bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony na podstawie ksiąg (...) Banku S.A., wniosek złożony przez (...) Bank S.A. o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wniosek (...) Banku S.A. o wszczęcie egzekucji wobec pozwanej oraz postanowienie Komornika sądowego o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec pozwanej), co dowodzi z kolei skuteczności umowy cesji wierzytelności.

Podkreślić należy ponadto, że pozwana pozostawała w procesie bierna, nie zajęła stanowiska w sprawie, nie stawiała się na rozprawie, co spowodowało wydanie wyroku zaocznego. Sąd Rejonowy w tej sytuacji powinien kierować się nie tylko treścią art. 230 kpc, ale przede wszystkim art. 339 § 2 kpc. Okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie, jak wskazano wyżej, nie budziły bowiem wątpliwości, ani nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie nawet po doręczeniu jej odpisu wydanego przez Sąd Rejonowy wyroku zaocznego (k. 121). Tym samym przyjąć należało, że przyznała okoliczności faktyczne podnoszone przez powoda.

Uznać zatem należało, że powód nabył wierzytelność od (...) Banku S.A. względem pozwanej o zapłatę kwoty 6.554,80 zł wraz z zaległymi odsetkami i kosztami, co dawało łącznie kwotę dochodzoną pozwem. Powództwo było zatem uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie w całości. Należało zasądzić wobec tego od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11.179 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 07 maja 2013 r. do dnia zapłaty od kwoty 11.041,70 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc w sposób opisany w pkt I sentencji

O kosztach procesu w obu instancjach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te w postępowaniu przed Sądem I instancji składają się: opłata od pozwu – 140 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym – 2.400 zł [§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) – Dz. U. z 2013 r., poz. 490] - czyli łącznie 2.540 zł. Koszty procesu należne za instancję odwoławczą obejmują opłatę od apelacji w kwocie 559 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł [§ 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia j. w.] - czyli łącznie 1.759 zł.

Małgorzata Truskolaska-Żuczek Iwona Wróblewska-Pokora Julita Wyrębiak-Romero